

Pan Václav Hájek se narodil **17. 5. 1941** v Praze – Liboci. Zde chodil i do 5. třídy do školy. Dnes už v této budově¹ škola není, ale pamětní deska tu připomíná, že ve zdejší škole učil i odbojář Jan Zelenka – Hajský. V Liboci chodil pan Václav také na povinné hodiny náboženství do kostela, v němž byl farářem bratr cestovatele Holuba Václav. Kvůli sporům s katechetou (učitel náboženství) ale na tyto hodiny přestal chodit. Tvrdil, že to, co se tu učí, je v rozporu s vědeckými poznatky.

Po měšťance ve Vokovicích se pan Hájek vyučil soustružníkem v ČKD Praha. Vystřídal několik zaměstnání, pracoval třeba i ve filmových ateliérech na Barrandově (**1967 – 1969**), kde měl hezké peníze (2 500 Kčs) a volné soboty, což tenkrát nebylo běžné. A i když si pak v dospělosti udělal maturitu, své profesi zůstal věrný. Jak sám říká, ve veleslavínské teplárně, kde pracoval skoro celý život (**1969 – 2001**), byl jediný soustružník s maturitou. Patřil ale k „soustružnické elitě“ – pracoval na karuselu (vertikální soustruh). V Teplárně Veleslavín pracoval také v odborové radě a měl na starosti sport. Organizoval sportovní hry v Praze, na Kladně, ale i na Moravě. Se zaměstnanci teplárny se také v roce **1969** zúčastnil zájezdu do Itálie. Vzpomíná na návštěvu Vatikánu, kde je osobně provázel kardinál Trochta² (spolužák jedné kolegyně) a na vlastní oči viděl i papeže. Navštívili Benátky (kde pro obrovský rámus hodin bijících poledne museli utéct ze zvonice sv. Marka), na let nad sopkou Vesuv, či letadlovou loď 6. americké flotily na Capri.

Vojenskou službu absolvoval pan Hájek v letech **1960 – 1962** u pohraniční stráže na hranici s tehdejší Německou spolkovou republikou. Vzpomíná, jak se jednou zvirtlo cvičení součinnosti pohraniční stráže s armádou, když výsadkáři seskočili omylem v pohraničním pásmu místo u Karlových Varů a pohraničníci je s ostrými zbraněmi a psy drželi při zemi, než se vše vysvětlilo. Každé použití zbraně přijel vyšetřovat vojenský prokurátor.

Největší vášní pana Hájka byla vždy volejbal. V mládí 10 let trénoval družstvo dívek na Petřinách, kdy po vojně bydlel s rodiči. Se svými volejbalistkami sklízel úspěchy na turnajích doma i v zahraničí. Sám hrál volejbal do svých 72 let.

Po svatbě v roce **1971** se pan Václav odstěhoval s manželkou do pražských Bohnic. Rodina je pro něj vším. Mají jednoho syna a jednu vnučku, kterou také vede k volejbalu. Ani dnes pan Hájek nezahálí, má spoustu koníčků, nejraději pozoruje hvězdy. Svým aktivním životem je pro nás mladé velkým příkladem.

¹ Libocká 6/43; nápis na pamětní desce: Zde mládež učil a vychovával ředitel Jan Zelenka – Hajský. Dne 11. 6. 1942 obětoval život pro vlast.

² Kardinál Štěpán Trochta, jeden ze zakladatelů české provincie salesiánů, za 2. světové války vězněn v koncentračním táboře, 1950 – 1953 nezákonně internován komunistickým režimem, 1954 – 1960 vězněn v komunistických žalářích, 1969 jmenován kardinálem, zemřel 1974